

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 127.709 van 3 februari 2004
in de zaak A. 97.446/XIV-694.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat D. RAMBOER,
 kantoor houdende te 4020 LUIK,
 Quai Godefroid Kurth 12

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Georgische nationaliteit, op 30 oktober 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2000 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 5 mei 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de beschikking van 28 december 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gezien de gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting teneinde te worden gehoord van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 januari 2004;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat I. JANSSENS die, loco Advocaat P. VAN HOECKE verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur E. VISSERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. XXX, van Georgische nationaliteit, is op 28 september 1999 in België aangekomen en heeft zich vluchteling verklaard op 29 september 1999.

1.2. Op 5 mei 2000 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 28 september 2000 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 5 mei 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten. De motivering van deze beslissing luidt als volgt:

“(…)

Aan betrokkene werd op 11 juli 2000 op haar gekozen woonplaats een oproeping aangetekend verstuurd om de motieven van haar asielaanvraag te komen toelichten of deze schriftelijk over te maken aan het Commissariaat-generaal.

Aangezien betrokkene zonder geldige reden binnen de maand na de verzending ervan geen gevolg heeft gegeven aan deze oproeping, bevestigt de Commissaris-generaal overeenkomstig artikel 52, par. 2, al. 4, van de Vreemdelingenwet, de weigering van verblijf besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 5 mei 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaringen, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.

(…)”.

2. Over de ontvankelijkheid.

2.1. Overwegende dat in het verzoekschrift wordt gesteld dat de bestreden beslissing aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht op 29 september 2000; dat dit in het dossier niet wordt tegengesproken; dat het op maandag 30 oktober 2000 aangetekend verzonden verzoekschrift tijdig is ingediend; dat de door de tweede verwerende partij opgeworpen exceptie niet opgaat;

2.2. Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt:

“(…)

II. MET BETREKKING TOT DE ONTVANKELIJKHEID

Overeenkomstig artikel 20 van het Koninklijk Besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging van de verwijdering van vreemdelingen, dient het verzoekschrift tot nietigverklaring binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de bestreden beslissing te worden ingediend.

Het moet gedagtekend en ondertekend zijn door de partij of door de advocaat die voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 19, derde lid, van de gecoördineerde wetten en te bevatten:

1. de naam, hoedanigheid, nationaliteit, woonplaats of zetel van de verzoekende partij, alsook de door haar gekozen woonplaats, en indien mogelijk, het kenmerk van haar dossier bij de verwerende partij.
2. het onderwerp van het beroep en een uiteenzetting van de feiten en de middelen.
3. de naam en het adres van de verwerende partij.
4. de taal die in artikel 35 voor het verhoor wordt bepaald.

Het verzoekschrift tot nietigverklaring voldoet niet aan het bepaalde van artikel 3.4/.”;

dat dient te worden vastgesteld dat het ontbreken van de vermelding in het verzoekschrift van een taal voor de verhoren niet de onontvankelijkheid van dit verzoekschrift tot gevolg leidt; dat de exceptie niet gegrond is;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1.1. Overwegende dat verzoekster als eerste middel aanvoert:

“PREMIER MOYEN: Violation des articles 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs et de l'article 62 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en vertu d'une erreur d'appréciation manifeste

Attendu que les dispositions dont la violation est invoquée par la requérante mettent à charge de l'administration et, en l'espèce, du Commissariat Général aux Réfugiés et aux Apatrides, l'obligation de motiver ses décisions,

Qu'il est de jurisprudence constante que l'obligation de motivation portée par les dispositions susmentionnées requiert non seulement l'indication dans l'acte des considérations de fait et de droit qui ont donné lieu à la décision, mais encore une motivation adéquate et en rapport avec la situation visée par la décision,

Que la motivation requise par la loi ne peut consister en une formule de style, ni en une formule vague ou stéréotypée,

Que la motivation requise doit en outre permettre de vérifier que l'autorité s'est livrée à un examen sérieux et pertinent de faits de la cause et ne commet pas d'erreur d'appréciation manifeste,

Attendu qu'en l'espèce la décision entreprise est motivée par l'affirmation selon laquelle la requérante n'aurait pas donné suite à la convocation qui lui a été adressée le 11 juillet sans avoir fait valoir de motif valable dans le mois de l'envoi de cette dernière,
 Que cette affirmation est formellement démentie par les éléments de la cause: la requérante a adressé au C.G.R.A. par envoi recommandé daté du 20 juillet, un certificat médical justifiant de son absence à l'audition en vue de laquelle elle avait été convoquée,
 Que, dans ces circonstances, la motivation apportée par le Commissariat Général à la décision entreprise apparaît totalement inadéquate,
 Que, dans la mesure où le C.G.R.A. a considéré que l'état de santé défaillant de la requérante, dont attestait le certificat médical fourni par cette dernière, ne constituait pas un 'motif valable', il lui appartenait de s'expliquer sur ce point,
 Qu'il en a pas été ainsi, la décision litigieuse se bornant à reproduire une formule stéréotypée qui correspond au libellé de l'article 52 § 2 al. 4,
 Que force est de constater que cette motivation ne correspond nullement au prescrit légal en ce qu'elle ne permet pas de comprendre les motifs qui ont poussé le C.G.R.A. à considérer que les problèmes de santé de la requérante n'étaient pas constitutifs d'un 'motif valable',
 Attendu que la requérante reconnaît volontiers que le certificat médical qu'elle a fourni, couvrant un période allant du 18 au 22 juillet, porte la mention 'sortie autorisée',
 Que, toutefois, son médecin traitant signale par le biais de ce dernier qu'il l'a reconnue 'incapable de travailler',
 Que cette mention recouvre tout type de travail qu'il soit physique ou intellectuel,
 Qu'il apparaît dès lors que le médecin en question a estimé que bien que la requérante soit à même de sortir de chez elle (ne présentant aucune blessure, infirmité particulière, maladie contagieuse, etc...), elle n'était pas à même de fournir un effort qu'il soit physique ou intellectuel,
 Qu'ainsi, le fait que le médecin de la requérante l'estime à même de quitter son domicile ne signifie nullement que celle-ci soit en mesure de soutenir une audition de plusieurs heures,
 Qu'une telle audition constitue indiscutablement une épreuve psychologique à laquelle la requérante ne pouvait se soumettre au vu de son état,
 Qu'il s'avère, de surcroît, que les problèmes de santé de la requérante touchent à son état psychique,
 Que, dans ces circonstances, le fait que la requérante puisse quitter son domicile est encore moins en rapport avec ses problèmes de santé et d'autant moins pertinent quant à sa capacité à subir des heures 'd'audition',
 Attendu que la mention 'sortie autorisée' ne permettait dès lors pas raisonnablement au C.G.R.A. de considérer que le motif invoqué par la requérante n'était pas 'valable',
 Que si ce dernier avait malgré tout voulu tirer argument de cette mention, il lui appartenait de s'en expliquer, par le biais d'une motivation adéquate,
 Que tel n'a pas été le cas, la décision entreprise étant motivée par une formule stéréotypée reproduisant le libellé de l'article 52 § 2 al. 4,
 Attendu que la motivation apportée par le C.G.R.A. ne fait aucune référence au certificat médical qui a été fourni par la requérante,
 Qu'en ce qu'elle ne vise pas cette circonstance, la motivation en question est inadéquate,
 Attendu qu'il ressort des éléments évoqués supra que la décision entreprise est motivée de manière inadéquate ou insuffisante et, partant, contrevient au prescrit des articles 2 et 3 de la loi du 29/7/1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs,
 Qu'elle doit, partant, être annulée,";

3.1.2.1. Overwegende dat dient opgemerkt dat de bepalingen, vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, tot doel hebben de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt; dat uit het verzoekschrift ontegensprekelijk blijkt dat de verzoekende partij kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering, zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen; dat uit de

bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster stelt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten onrechte heeft geconcludeerd tot de toepassing van artikel 52, § 2, 4/ van de Vreemdelingenwet; dat volgens verzoekster zij wel degelijk binnen een maand na de verzending van de oproeping van 11 juli 2000 gevolg heeft gegeven aan deze oproeping en aan de vraag om inlichtingen; dat verzoekster ter staving hiervan een medisch attest voorlegt;

3.1.2.2. Overwegende dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 12 juli 2000 de oproepingsbrief van 11 juli 2000 heeft ontvangen waarbij haar de gelegenheid werd geboden haar asielmotieven op 20 juli 2000 om 9.00 uur nader uiteen te zetten; dat de oproepingsbrief eveneens vermeldt dat “indien een geval van overmacht U belet gevolg te geven aan deze oproeping, wordt U dringend verzocht enerzijds het bewijs van de ingeroepen overmacht en, anderzijds, de elementen die U ter ondersteuning van uw asielaanvraag wil inroepen, binnen de maand die volgt op de datum van deze oproeping per aangetekend schrijven over te maken aan het Commissariaat-generaal.”; dat uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoekster op 20 juli 2000 niet is komen opdagen voor het interview; dat bij aangetekende zending van 20 juli 2000 verzoekster een doktersattest heeft overgemaakt waaruit blijkt dat zij voor de periode tussen 18 juli en 22 juli 2000 niet in staat was te werken, doch wel het huis mocht verlaten; dat echter uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat bij navraag door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij voornoemde arts, deze bevestigde dat verzoekster zich perfect in de mogelijkheid bevond om naar Brussel te komen; dat daarnaast dient vastgesteld te worden dat, ofschoon verzoekster reeds sedert 18 juli 2000 in het bezit was van dit medisch attest, zij gewacht heeft tot de dag zelf van het interview om het attest op te sturen; dat uit het voorgaande dient te worden afgeleid dat verzoekster geen geldig bewijs van overmacht heeft overgemaakt; dat derhalve dient te worden vastgesteld dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een correcte toepassing heeft gemaakt van artikel 52, § 2, 4/ van de Vreemdelingenwet; dat de bestreden beslissing voldoet aan de motiveringsplicht; dat het eerste middel niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat verzoekster als tweede middel aanvoert:

“SECOND MOYEN: Violation de l'article 52 §2 al. 4 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers
Attendu que la décision entreprise se fonde sur l'article 52 §2 al. 4 de la loi 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, Que cet article précise qu'une décision de refus de séjour avec ordre de quitter le territoire peut être notifié à l'étranger qui ‘ne donne pas suite, sans motif valable, à une convocation ou à une demande de renseignements dans le mois de son envoi;’, Que la loi ne précise toutefois pas ce qu'il y a lieu d'entendre par ‘motif valable’, Qu'il y a cependant lieu de considérer, en l'absence de définition légale, que l'état de santé défaillant de l'étranger, attesté par un certificat médical, constitue un motif valable,

Que le Commissariat Général aux Réfugiés et aux Apatrides est en défaut de fournir la moindre explication quant au fait que le motif invoqué par la requérante ne serait pas 'valable',

Que force est dès lors de constater que la requérante a satisfait au prescrit de l'article susmentionné en adressant, par envoi recommandé daté du 20 juillet, un certificat médical au C.G.R.A. faisant suite à la convocation qui lui avait été envoyée en date du 11 juillet,

Que la décision entreprise a fait une application erronée de l'article 52 § 2 al. 4 de la loi, Qu'elle doit, de ce fait, être annulée,";

3.2.2. Overwegende dat het, voor de bespreking van het tweede middel, volstaat te verwijzen naar hetgeen reeds bij de behandeling van het eerste middel werd uiteengezet; dat het door verzoekster overgemaakte attest geenszins bewijst dat zij in de onmogelijkheid verkeerde om zich op de dag van het interview naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te begeven; dat het tweede middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie februari tweeduizend en vier, door :

de H. A. BEIRLAEN,
Mevr. K. LIEVENS,

kamervoorzitter,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. LIEVENS.

A. BEIRLAEN.